

Jane Update nr. 4 9 januari 2013

Kilo-knallers.....

Mensen wat gaat het toch hard. Nog maar twee weken geleden kwamen ze als kleine mannekes en vrouwtjes, van 3 of 4 ons, ter wereld. Nu zijn het al stuk voor stuk kilo-knallers, van ruim een kilo tot onze zwaargewicht, al bijna 1400 gram.

Namen hebben ze ondertussen ook. Stamboomnamen, wel te verstaan. De namen waarnaar ze in het echte leven zullen luisteren (???), geroepen zullen worden, aangehaald worden, of zullen worden vervloekt (het zijn natuurlijk wel echte Ieren), worden door de kersverse baasjes-en-bazinetjes-van-straks natuurlijk zelf uitgezocht. Maar de Raad van Beheer, strenge toezichthouder op de rashonden in Nederland, vraagt van iedere fokker om binnen 10 dagen na de geboorte stamboomgegevens aan te leveren, inclusief een formele stamboomnaam. Tussocks Manor, wordt dat natuurlijk in ons geval, met vervolgens een naam met een A, want het is ons eerste nest: ons A-nest. En zo hebben we ons best gedaan, ons best gedaan om ze te voorzien van een fiere stamboomnaam, waarmee ze de rest van hun leven, op allerlei formele momenten, voor de dag kunnen komen.....van onze eerstgeborene Arrival, tot onze nakomer At Last toe....

Even alle namen op een rijtje: zo hebben we verder nog onze geweldige Awesome, onze verslavende Addicted to Love, onze meegaande Ask me Anything, onze oogappel Apple of my Eye (nee nee, geen steenkolen-engels, zo heet het echt), onze levensgenieter All you need is Love, een kosmopolitische Anytime Anyplace, onze poetische Avonmora, en –last but not least- onze bovenaardse As it is in Heaven...een heerlijk teefje.

Met onze nachtrust is het ondertussen weer iets beter gesteld. Na de eerste dagen kennisgemaakt te hebben met het fenomeen “separate bedrooms” (Hans in ons eigen bed, Susan op een matras bij de honden) hebben we ons een state-of-the-art babyfoon aangeschaft, die we iedere avond voor het slapen gaan uitgebreid testen, om maar zeker te weten dat we ieder ongewoon zuchtje zullen horen. Zo slapen (of liever gezegd waken) we weer in ons echtelijk bed, hoewel we –als bezorgde ouders- ieder voor zich s nachts toch wel even een paar keer gaan kijken of alles wel echt ok is.

Moeder Jane heeft er een gewoonte van gemaakt om s morgens zo rond half zes, zes uur aan te geven naar buiten te willen. Niet verwonderlijk natuurlijk, haar power-voeding van vier maaltijden per dag moeten natuurlijk ook haar lichaam weer verlaten. Zo loopt Hans als een zombie, in zijn pyjama en op zijn pantoffels, een winterjas omgeslagen, in het donker de oprijlaan op en neer, daarna nog een half uurtje terugkruipend onder de dekens (maar die koude voeten verdwijnen voordat de wekker gaat niet meer....)

Het mooiste nieuws bewaren we voor het laatst.....sinds een paar dagen kijken twintig kleine donkere kraalooogjes ons aan.....nieuwsgierig, alert, maar daarnaast zacht en lief....wat een vertedering.....

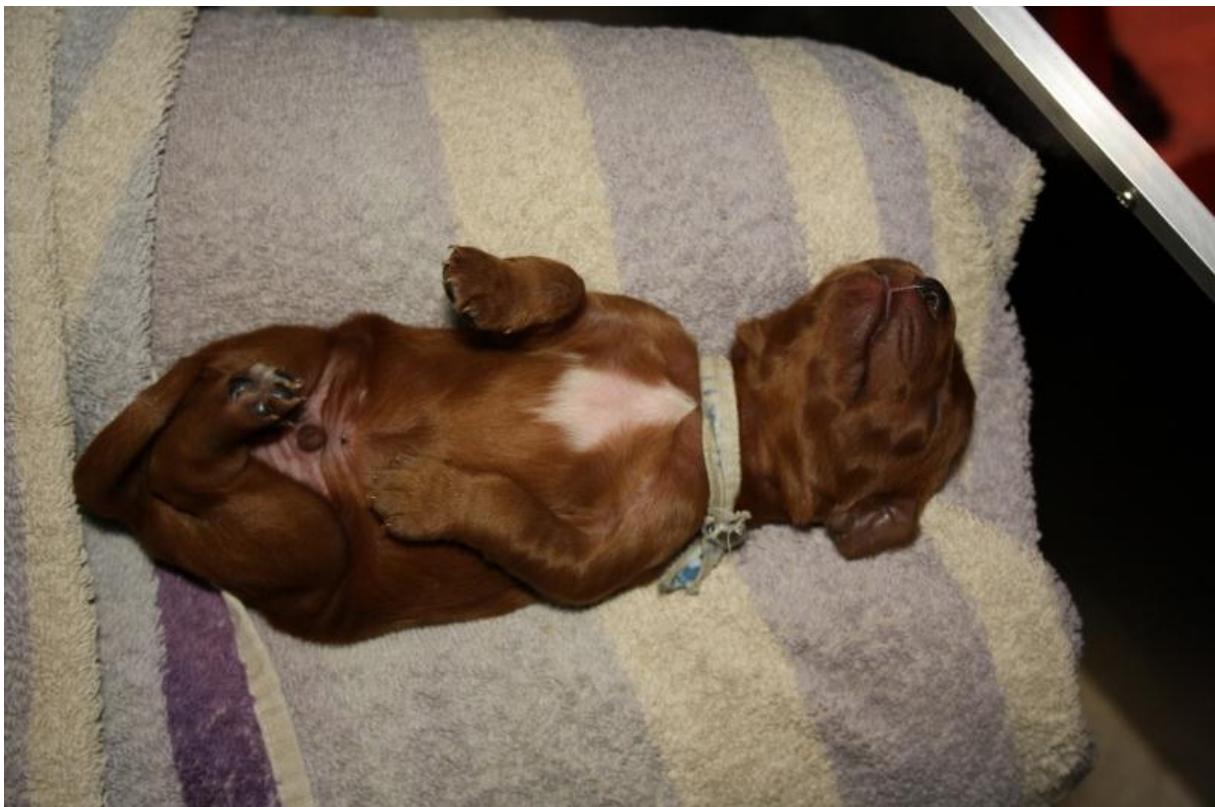
Jane Update nr. 4 9 januari 2013

De komende weken gaat het druk worden. De kleine mannen gaan steeds meer de wereld ontdekken. Achterpoten die eerst vooral meegesleept werden, worden steeds meer een stuwende kracht, die het mogelijk maken om grenzen te verleggen en de wereld te gaan verkennen. Poepjes en plasjes die eerst door moeder Jane keurig opgelikt werden, zullen steeds meer worden overgelaten aan het plaatselijke schoonmaakbedrijf Tussocks Manor cleaning BV.....

Vermoeiend, maar je krijgt er o zo veel voor terug.....

Groet
Susan & Hans

De eerste kilo knaller later paars.....

Jane Update nr. 4 9 januari 2013

Vele knuffels per dag per pup en dat x 10

De oogjes zijn geopend!!